fotbal

LA ORDINEA ZILEI

DINU ŞI BECKENBAUER

Aşadar, Beckenbauer şi Dinu! Primind „Balonul de aur", Franz a devenit, cu alte cuvinte, campionul jucătorilor de fotbal din Europa; clasîndu-se pe primul loc în „Trofeul Fotbal '72", Cornel al nostru este considerat cel mai bun fotbalist din România în acest an. Pentru amîndoi, felicitări. Felicitări nu numai fiindcă au învins în întrecerea cu cei mai buni, dar şi pentru că:

— sînt jucători prototip pentru cei din generaţia lor; de cîte ori nu am auzit, cu toţii, pe copiii ce învaţă fotbal că vor să joace ca Beckenbauer sau ca Dinu?;

— sînt fotbalişti pe care orice antrenor, oricît de pretenţios, ar dori să-i aibă în echipa sa;

— amîndoi, în team-urile lor, fie că se numesc Bayern München sau Dinamo Bucureşti, fie că e vorba de reprezentativa R. F. a Germaniei sau a României, sînt adevăraţi şefi de orchestră;

— sînt întruchiparea, deopotrivă, a hotărîrii în apărarea culorilor clubului fiecăruia, dar şi a eleganţei în joc;

— prin comportarea lor pe gazon fac parte din categoria de fotbalişti ce pot contribui decisiv la cîştigarea unui joc; poţi avea încredere în ei, indiferent de omenestile slăbiciuni sau eclipsa de formă;

— datorită unor sportivi ca ei, fotbalul cîştigă în frumuseţe, aduce noi adepţi în tribune ca şi pe teren.

După toate acestea o concluzie este clară: pe diferite paralele şi meridiane, cerinţele ce trebuie îndeplinite pentru a fi considerat fotbalist de frunte se reduc — în esenţă — la aceleaşi coordonate, ridicate pe treapta cea mai de sus.

În afara acestui *nr. 1* obţinut de fiecare, între Beckenbauer şi Dinu mai există cîteva apropieri interesante: amîndoi au început ca atacanţi şi au trecut apoi în linia de mijloc. Dar în timp ce Beckenbauer s-a fixat ca ultimă redută în faţa portarului, după un timp, Dinu, sufocat de limitele postului, a revenit în linia de mijloc. Ambii sînt însă apărători în accepţiunea modernă a fotbalului: talentul şi fantezia îi fac să acopere o mare suprafaţă de teren şi de multe ori să apară în faţa buturilor adverse, unde-şi pun în valoare calităţile de şuteri. În sfîrşit, amîndoi sînt căpitani de echipă.

Şi acum încep deosebirile de esenţă: în timp ce 1972 a fost pentru jucătorul lui Bayern München un an de mari satisfacţii pe plan intern şi internaţional (echipa sa de club a devenit campioană a R.F.G., iar reprezentativa ţării a cîştigat titlul european), ceea ce a contat enorm în decernarea „Balonului de aur", Dinu a cucerit „Trofeul Fotbal '72" mai mult prin puterile sale, prin talentul şi capacitatea sa de fotbalist: Dinamo s-a clasat în campionatul trecut de-abia pe locul al şaptelea, iar naţionala, după neîmplinirea din sferturile de finală ale campionatului Europei, a mers descendent.

Aşadar, Beckenbauer şi Dinu! Încă o dată, pentru amîndoi, felicitări. Iar fotbalului nostru urarea ca, într-un viitor cît mai apropiat, unul din internaţionalii României să se înscrie pe orbita europeană a „Balonului de aur"!

Mircea TUDORAN

VIOREL KRAUS ESTE CATEGORIC:

„SPORTUL STUDENŢESC VA RĂMÎNE ÎN DIVIZIA A!"

Zilele trecute l-am întîlnit pe veteranul echipei Sportul studenţesc, **VIOREL KRAUS.** Firesc, n-am scăpat prilejul de a discuta cu el despre noul post pe care a evoluat în ultima parte a campionatului şi şansele formaţiei sale de a supravieţui în „A".

— Cum te-ai acomodat cu postul de fundaş central, ştiind că pînă acum ai fost numai înaintaş?

— Destul de repede. Este adevărat că în primele zile am auzit voci prevestitoare ale unui fiasco. Dar, ele n-au ţinut seama de un factor esenţial şi anume experienţa mea, dobîndită de-a lungul anilor în linia de înaintare, care îmi este de mare folos. Aşa, de altfel, s-a şi întîmplat. De-acum privesc jocul din faţă, cunosc mai toate subtilităţile atacanţilor, intenţiile lor ofensive. O dovadă că îmi cunosc sarcinile de joc, pe care le-am şi îndeplinit în fiecare meci, o constituie şi notările destul de bune ale cronicarilor, iar antrenorul Gheorghe Ola nu mi-a reproşat prea multe lucruri. În acest fel şi încrederea colegilor de echipă a crescut simţitor.

— Eşti unul dintre cei mai vîrstnici jucători din Divizia A. După cîte se pare, nu vei abandona, curînd, fotbalul.

— Din păcate, această decizie nu depinde numai de noi, jucătorii. E suficient să apară un candidat, ceva mai tînăr, ca locul ce-l deţii să fie cedat celuilalt. Dar, nu întotdeauna decizia este cea mai justă. De ce? Vă voi da cîteva amănunte. Deşi sînt la... a doua tinereţe, capacităţile mele fizice sînt la fel de mari ca în urmă cu zece ani. Un exemplu în acest sens îl constituie testul fizic dat, împreună cu colegii mei, în urmă cu aproape o lună. Toate probele le-am trecut cu succes, la limitele maxime, ceea ce dovedeşte că resursele mele fizice nu sînt inferioare cu nimic colegilor mai tineri.

— Există vreun secret în privinţa menţinerii capacităţii fizice la parametri atît de înalţi?

— De cînd mă ştiu am dus o viaţă echilibrată. Întotdeauna am fost cumpătat, am cunoscut simţul măsurii. După părerea mea, oricine

îşi poate prelungi activitatea competiţională cu mulţi ani, cu condiţia de a nu-şi irosi forţele cu alte indeletniciri. Dacă poate fi considerat un secret, hai să-l numim aşa, reţineţi faptul că în fiecare dimineaţă fac cîteva exerciţii de gimnastică, ceea ce mă ajută în a-mi menţine o permanentă prospeţime fizică.

— Dar, despre şansele echipei tale de a evita retrogradarea ce ne poţi spune?

— La prima vedere, totul pare pierdut. Avem cele mai puţine puncte, avem un golaveraj negativ şi toată lumea ne vede acolo de unde am plecat cu atîta trudă, în Divizia B. Eu sînt însă optimist. De ce n-aş fi? Anul trecut C.F.R. Cluj era într-o situaţie asemănătoare şi pînă la urmă, aţi văzut ce s-a întîmplat. Împreună cu colegii ne dăm seama că a rămîne în prima divizie înseamnă să luptăm pînă la ultima noastră picătură de energie. Noi sîntem decişi să facem acest lucru în primăvară. Dar, pînă atunci, viaţa noastră nu va fi deloc uşoară. Ne aşteaptă, din primele zile ale lui ianuarie, antrenamente.. bogate mai întîi la Bucureşti şi apoi la munte. În toată această perioadă, de pregătire a returului, nu vom precupeţi nici un efort, vom consuma o mare cantitate de energie pentru ca toţi suporterii noştri să constate, chiar din prima etapă, că nu vrem să le înşelăm speranţele.

— Totuşi, două formaţii vor retrograda. Cine crezi că vor fi?

— Nu pot da nici un pronostic. Însă Sportul studenţesc nu se va număra printre ele...

Pompiliu VINTILA

ULTIMUL JOC AL ANULUI

Fiindcă anul acesta am jurat că nu mai scriu cuvîntul fotbal fără cuvîntul asociaţie şi nu mai dezbat ideea de fotbal fără a o asocia de ideea de asociaţie, fiindcă eu nu pot uita în ultimele zile ale anului de jurămintele lunilor precedente, fiindcă ăsta sînt şi cît sînt atîta cînt, fiindcă nu am de gînd să scriu iar despre fotbal în noaptea asta cînd e lege ca spiritul să-ţi fie senin şi să vibreze voios, nu-mi mai rămîne decît să mă rezum la asociaţii — de idei, de joc, de melodii, de oameni — căci fără asociaţie nu există disociaţie şi unde nu-i disociaţie nu e inteligenţă şi unde nu-i inteligenţă degeaba faceţi diligenţe, pasienţe şi experienţe.

Deci

Mă gîndesc la Adamache — zic „nea Mache" — zic Tache — Tache Macri — C.F.R. Timişoara — C.F.R. Timişoara, adică Progresul — ah, Progresul — regresul — totuşi, lordache — Lache — „ne aşteaptă damele, Lache!" — ca în Caragiale — Caragiale, fără de care nu se poate discuta nimic, nu se poate bea o bere, nu se poate arbitra, nu se poate săruta, muzica, muzica, nu se poate Pristanda — şi atunci număr, enumăr: Sătmăreanu — Sătmăreanu, Deleanu — Deheleanu, — Lakatos — Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay — Lay, nu extrema, ci compozitorul — Francis Lay, muzica la „Love story" — istorie — isterie — mărinimie — măreţie — puţină filozofie — puţină chelie — chiar duioşie — Tudorie. Tudorie lîngă Boc — are loc — are noroc — „busuioc, în păr, măi"... — cioc, cioc, cioc, cine e, eu sînt bre — Citit „Istoria unui poloboc" de Ionathan Swift — Swift, scriitorul, nu Cruyff, autorul... — Swift, adică englezii — Wembley — lei, franci, guldeni, mărci, bărci — bărci, vara — Guadalajara — cioara — moara — Loarę şi atîtea alte fluvii — scoruri fluviu — mări şi oceane — prăpăstii, văi, turism — truism — insule, peninsule — merci Capri — merci cheri — merci copii — mulţumesc Minoiu — mulţumesc Domozină — plata la chenzină.

Muzică uşoară — cavalerie uşoară — sarcină uşoară — femeie uşoară — la donna e mobile — Madona e nobilă — Lady Madona dar şi florile dalbe — caişii albi, iezii negri, sîngele roşu, vinul împurpurat, Dunărea mare, furia stacojie, blestemul vînăt, zic Fănuş. Îngerul. Angelo. Care Angelo? Poate Michelangelo. Poate Mircea Radu Iacoban. N-avem antrenori — n-avem toreadori — n-avem matadori — avem picadori — avem picapuri — îl avem pe Neagu — un om care în cea mai adîncă criză nervoasă pune radioul să audă paraziţii, pentru a se linişti şi a se echilibra — nevoia de echilibru — armă cu calibru (mare) — nevoia de cercuri — nevoia de cecuri — nevoia de umor, de amor, chiar dacă n-avem belfegor, chiar dacă mor — mulţi ani trăiască. Respiraţia. Inspiraţia. Plămînii — românii — Dinu — pasa — clasa — justiţia — miliţia — maliţia — Liţă — Dumitru, pe metru pătrat — pe metru cărat, pe metru arat — intercepţie — decepţie — recepţie — stop. Muzică pop.

Pop — Popa — Popanică — pipă. Mi-am cumpărat de Anul Nou o pipă. Trage perfect. Tutun. Răbdare. Nevoia de răbdare. Multă răbdare. Multe citronade. Multe serenade. Nimic nu mai cade.

BELPHEGOR

DIVIZIA C FAŢĂ ÎN FAŢĂ CU ETERNELE SALE PROBLEME

● ŞEDINŢĂ LA SUBCOMISIA DE DISCIPLINĂ ● O BĂTAIE ŞI O... GĂLEATĂ CU APĂ AU DEVENIT CAZURI DE RUTINĂ! ● „VĂ ROG SĂ PĂSTRAŢI REZULTATUL, AM MARE NEVOIE DE VICTORIE!" ● CINCI LUNI (CALENDARISTICE) SUSPENDARE PENTRU AGRESORUL UNUI „PUNGAŞ" ● UNIREA DEJ — O CLIENTĂ MAI VECHE...

Ai zice că e un sfat de oameni trecuţi prin viaţă, care au multe să-şi povestească, să glumească şi să rîdă cu o vădită plăcere. Dar nu e chiar aşa, deşi — printre picături — mai sînt şi scene de acest gen. O dată însă intraţi în problemele care îi adună, săptămînal, într-o cameră de la parterul sediului C.N.E.F.S., cei nouă sau zece oameni devin foarte serioşi, preocupaţi de găsirea celor mai indicate răspunsuri şi rezolvări, aşa cum de altfel le stă bine unor judecători, fie ei şi de etică sportivă. Am fost şi noi de faţă într-una din săptămînile trecute, joi seara, la o şedinţă a **Comisiei de disciplină**, sau mai bine zis a subcomisiei sale, pentru **Divizia C. Mihai Tănăsescu**, preşedintele comisiei, este de meserie avocat. Dintre ceilalţi membri — **Tr. Şerbănescu, I. Pişcarac, E. Stepleanu, Fr. Mateescu, D. Ionescu, I. Marinescu şi B. Pătruţescu** — doar ultimii doi sînt salariaţi ai federaţiei.

Pe rînd, intră pe uşă fel de fel de oameni. Sînt ascultaţi cu toţii, li se pun întrebări, după care sancţiunile se aplică prin punere la vot. Unii îndrugă minciuni — „nu ştiu, n-am văzut, mă uitam în altă parte"; „nu e adevărat tovarăşi, arbitrul minte, nici nu l-am **atins pe adversar; cred că a căzut singur, era accidentat dinainte...**" — alţii se jură că e pentru prima şi ultima dată cînd li se întîmplă. Doar o mică parte recunosc cinstit greşeala făcută, ceea ce desigur le dă un plus de şanse.

În acea seară, în afara cazurilor devenite de rutină, am avut norocul să auzim şi unul cu totul neobişnuit. Dar poate nu ştiţi ce înseamnă rutină în astfel de cazuri! **Să exemplificăm. Trotuşul oraşul Gh. Gheorghiu-Dej — Petrolul Moineşti (1—1):** arbitrului **C. Prusac** (Botoşani) i s-a spus că **„va fi linşat dacă anulează golul"**, iar la sfîrşit un jucător localnic a spus, aşa parcă în vînt, că **„ai dracului arbitri, la noi acasă sînt cinstiţi, iar în deplasare ne mănîncă**

In Divizia C, meciurile de bună calitate, fără incidente, desfăşurate într-o deplină sportivitate sînt, din păcate, ...excepţii de la regulă. Iată, una dintre ele, la Bucureşti, în meciul Unirea Tricolor — Olimpia Giurgiu. Trebuie să remarcăm, totuşi, că tribuna aflată în planul secund al imaginii este într-o stare deplorabilă. Foto: I. MIHAICA

meciul...". Iar, ca să revină la cazul în speţă, le-a dat un sfat celor din jur: **„ardeţi-i, mă!",** îndemn de care aceştia nu prea mai aveau nevoie! (Decizie: jucătorii **Tăbăcaru şi Pasăre** — cîte două etape suspendare; secţiei de fotbal locale — avertisment). **Minerul Rovinari — Ştiinţa Petroşani (1—2):** în timpul jocului s-a aruncat cu pietre în teren, la banca de rezerve a oaspeţilor, peste antrenorul şi jucătorii de rezervă din Petroşani, s-a turnat ...o găleată cu apă! 30—40 de huligani au aşteptat echipa oaspe după meci. Vă daţi seama, nu ca s-o felicite pentru victorie... (Decizie, ţinînd seama de faptul că jucătorii şi conducătorii din Rovinari au avut o atitudine de „non-combat" — trei etape suspendare a terenului echipei Minerul). Şi aşa mai departe...

Dar iată că cineva iese, şi invită persoanele care au fost chemate să aducă lămuriri cu privire la incidentele din meciul **Soda Ocna Mureş — Unirea Dej** (scorul partidei 4—1, după ce la pauză au condus oaspeţii cu 1—0). Pe uşă intră trei oameni, doi delegaţi din partea echipelor împricinate şi arbitrul intîlnirii, un anume M. Pădureanu din Deva. Se aşează numai acesta din urmă. „La pauză, în cabină a intrat delegatul echipei Unirea, **Cornel Pop, care ne-a spus să avem grijă ca rezultatul să rămînă pînă la sfîrşit în favoarea echipei sale, drept care el urma să aibă grijă de toate cheltuielile noastre de deplasare, plus un „rest" care ne-ar fi revenit probabil ca o primă,** îşi începe mărturisirea arbitrul Pădureanu — spre vizibila stupefacţie a celor care nu citiseră încă foaia de arbitraj. **Faceţi tot posibilul, ne-a mai spus el, că ăsta e un meci foarte important pentru mine; dacă nu-l cîştig nu mai am nici o şansă la locul întîi!"...** Ne uităm cu mirare la ceilalţi doi. Nu, nu vă faceţi iluzii, bineînţeles că delegatul echipei Unirea nu se afla la faţa locului. Cel de faţă, pe nume Muresan, nu ştie nimic, n-a văzut nimic, de altfel a stat tot timpul cuminte în tribună. De ce a venit atunci? Pentru că C. Pop, fiind chemat de niscaiva treburi foarte importante, a trimis pe cineva să-i ţină locul! Mai aflăm că, după meci, s-au petrecut faptele pe care le va discuta comisia: **Racolţa** (Unirea) l-a înjurat pe arbitru pe motiv că **„în deplasare nu se poate cîştiga niciodată cu astfel de arbitri..."**, drept care M. Pădureanu a vrut să-i reţină carnetul. Cornel Pop a fost lovit cu pumnul, pe culoar, de un jucător localnic (**Raiz**), şi cu sînge pe faţă a dat buzna în cabina arbitrilor ca faptul să fie consemnat. „Conducătorul jocului" s-a răzgîndit pînă la urmă şi a înapoiat carnetul jucătorului oaspete, pentru **„ca să nu fie supăraţi pe mine"** ...Deciziile comisiei: 4 etape suspendare pentru Racolţa; cinci luni pentru Raiz (**„Cu circumstanţe atenuante,** se spune — **a dat într-un pungaş!"**); un an interzicerea dreptului de a mai asista echipa proprie pentru secretarul asociaţiei Unirea Dej, C. Pop. **„Poate ar trebui să trimitem cazul mai departe,** zice cineva. **A fost totuşi o ofertă de mită, acolo".** A rămas doar acest poate pînă la urmă, ceea ce ne face să ne întrebăm iacă aceste cazuri sînt chiar atît de rare pe cît ne-a făcut nouă impresia...

Dar ar mai fi de spus şi alte lucruri interesante despre acel meci din ultima etapă a Diviziei C. De pildă că, iniţial, la centru fusese delegat să conducă **Ion Barbu,** iar tuşieri **M. Pădureanu şi T. Sima** (toţi trei din Deva). Pe drum (ne-a spus-o chiar Pădureanu, între patru ochi, parcă mai ferit acum de consecinţe neplăcute), Barbu le-a spus celor doi tuşieri că, din cauza unor **„obligaţii"** mai vechi, nu dorea să arbitreze acel meci. Zis şi făcut: Barbu se declară indisponibil, la centru trece Pădureanu, Cornel Pop încearcă totuşi să ofere „cadouri", pe care însă arbitrul are tăria să le refuze. După meci, Ion Barbu insistă ca Pădureanu să nu reţină carnetul, şi chiar să-l ducă el însuşi la autobuzul oaspeţilor! M. Pădureanu — prin prisma faptelor — ni se pare un om cinstit. Poate slab, poate prea înfiorîndu-se, dar în mod sigur un om cinstit!

Epilogul acestei poveşti o să-l scriem noi. Trebuie să ţinem însă seama de alte două „probe" ale acestui dosar, din păcate mai puţin băgate în seamă. Primul este... memoriul trimis Comisiei de către chiar asociaţia Unirea Dej. **„Arbitrii Pădureanu şi Sima** — doar Barbu a fost corect (...!) — au prestat un arbitraj aiurea, mai curînd o „bufonărie"... **Arbitrul de centru a fost incontinuu lovit şi chiar batjocorit de gazde; a acordat un penalty pe gratis şi un gol din ofsaid clar... Pe banca de rezerve şi-a adus o femeie (!) ...La pauză a apărut cel mai tîrziu pe teren, însoţit de trei conducători ai echipei locale..."** Etc., etc. Şi după ce se precizează că **„la nevoie, arbitrul Barbu poate să certifice cele afirmate de noi"** (!), în încheiere se cere **nici mai mult nici mai puţin decît „rejucarea meciului pe alt teren"!** Al doilea lucru pe care vrem să-l subliniem este faptul — uitat, se pare, din păcate chiar şi de Comisia de disciplină — că în actualul campionat al Diviziei C echipa **Unirea Dej este sancţionată cu pierderea „la masa verde" a 4 puncte, pentru abateri de la etica sportivă** petrecute în sezonul trecut (este vorba, în special de o foarte curioasă înfrîngere cu 6—0 pe teren propriu, în faţa unui lider care avea nevoie de golaveraj...). Nu s-ar putea spune că sancţiunea de astă-vară a avut vreo reală acţiune curativă.

Şi nici că, din păcate, sancţiunile de pe urma meciului de la Ocna Mureş — mai ales pentru un recidivist — ar fi prea drastice. Dimpotrivă...

Dumitru GRAUR

ŞTIRI... ŞTIRI...

REVANŞA CU SELECŢIONATA CLUBURILOR DIN ISRAEL

Cu prilejul partidei disputate la 22 decembrie de selecţionata cluburilor divizionare A din România la Tel Aviv, conducătorii forului fotbalistic din Israel şi-au exprimat dorinţa ca revanşa partidei să aibă loc, în România, în cursul primăverii anului viitor. Federaţia noastră, de acord în principiu, caută o dată pentru organizarea jocului în aprilie. Calendarul nostru competiţional este însă, foarte strîns.

DE LA COLEGIUL CENTRAL AL ANTRENORILOR

Colegiul central al antrenorilor din F.R.F. reaminteşte antrenorilor că cursul de perfecţionare va începe la 3 ianuarie şi că el îşi va desfăşura şedinţele în sala clubului Dinamo.

CÎND SE VOR DISPUTA ETAPELE CUPEI?

Prin tragerea 16-imilor în toamnă, pentru primăvara viitoare au rămas de jucat patru etape de Cupă. Federaţia s-a oprit asupra următoarelor date de disputare: 21 martie, optimile de finală; 4 aprilie, sferturile de finală, 16 mai, semifinalele şi 27 iunie sau 1 iulie, finala.

„ANONIMII" DIN ORADEA

Acum cîteva luni era o echipă complet anonimă. Astăzi, Metalul din Oradea este un „nume". Este echipa din „municipal" care a ajuns să joace în Cupă cu divizionara A „U" Cluj şi chiar să deschidă scorul!

— ...Şi cred că nu mult a lipsit să cîştigăm. Poate dacă nu ne-ar fi speriat puţin „firma"... Meciurile cu Unirea Dej sau cu C.F.R. Timişoara au fost mult mai grele. Aveam în faţă adversari ambiţioşi, dornici de afirmare...

Cel ce ne vorbeşte are părul uşor argintat. Şi totuşi, în ciuda celor 43 de ani, inginerul *Gheorghe Pipernea* este unul din componenţii de bază ai echipei. Fost jucător al Ştiinţei Bucureşti în anii '50, a rămas şi azi, acelaşi îndrăgostit de fotbal.

— Dacă e să vă spun după mine, marea dragoste pentru sport cred că începe atunci cînd normal ar trebui să... sfîrşească. Ca într-o mare iubire, de-abia la despărţire simţi cît de greu e să renunţi la ea. Tot aşa şi eu, tocmai la 30 şi... ceva de ani am simţit că îmi vine greu fără fotbal. Şi atunci, împreună cu cîţiva băieţi din întreprindere, în 1968, am înjghebat o echipă... Toth, acum zece ani jucător la Crişana; Raţ şi Vereş cîndva la Unirea... în rest, băieţi care n-au fost niciodată legitimaţi. Iar cîţiva nici n-au pus piciorul pe minge, pînă atunci, decît pe... maidan: Frai are 19 ani, Şilinca 18, Chilba 19. Bani nu am avut mulţi: vreo 2 000, din cotizaţii. Ne-am făcut însă noi, echipamentul. Tot noi îl spălăm, îl călcăm...

— Înţeleg că sînteţi o echipă de îndrăgostiţi ai fotbalului.

— Da, sîntem. Dar simţim tot mai mult sprijinul muncitorilor din întreprindere. Ambiţia noastră de a ne prezenta cît mai bine, a devenit ambiţia lor. Pînă şi femeile din întreprindere, care nu se interesaseră în viaţa lor de fotbal, se agitau şi veneau la meciurile noastre pentru a ne susţine.

— Totuşi, performanţa dv. apare cam izolată...

— Vă înşelaţi. Din 1968 am promovat de două ori în campionatul judeţean unde am ocupat de fiecare dată locul al II-lea. Totuşi, cheltuielile legate de o echipă de juniori, de deplasări, lipsa unui stadion propriu pentru pregătiri şi meciuri (ne antrenăm pe unde putem, chiar pe mini-terenuri cu zgură), ne-au determinat să jucăm doar în campionatul municipal.

— Din păcate, a intervenit *Constantin Tocilă,* preşedintele asociaţiei Metalul, *stadionul a rămas o problemă nerezolvată, cu toate străduinţile noastre. Şi cît am regretat lucrul acesta cînd, la meciul cu Universitatea, cele 4 000 de locuri de la „Voinţa", deveniseră cu totul şi cu totul insuficiente.*

— N-aş vrea însă să credeţi că ne plîngem. Am început să jucăm din pasiune şi vom continua tot la fel. În sport, ca şi în orice activitate, important este să pui suflet în ceea ce faci. Iar dacă vom mai reedita şi la anu' performanţa de acum, vom fi cu atît mai mulţumiţi, a încheiat inginerul Pipernea.

Claudiu SECARA

LOTUL NAŢIONAL DE JUNIORI SE VA REUNI LA RÎŞNOV

Lotul naţional de juniori a fost convocat pentru 2 ianuarie la o tabără de pregătire, care va avea loc la Rîşnov. Antrenorul C. Ardeleanu are în vedere pentru această acţiune 26 de juniori, componenţi ai primei reprezentative, precum şi membrii echipei de perspectivă.

LUNA CADOURILOR

Decembrie este prin tradiţie „Luna Cadourilor".

Pentru acest eveniment, magazinele cooperativelor de consum s-au aprovizionat cu mărfuri dintre cele mai felurite, frumoase şi de bună calitate: jucării, pulovere şi jachete, baticuri, fulare, cordoane, mănuşi, poşete, cămăşi bărbăteşti din tricot şi diferite materiale, parfumuri şi alte articole de toaletă, bibelouri, podoabe, confecţii într-un sortiment variat, aspiratoare de praf, aparate de radio cu tranzistori, picup-uri, aparate de ras şi foto, tacîmuri inoxidabile şi multe alte articole care pot constitui cadouri deosebit de atrăgătoare.

ÎNAINTE DE A VĂ DECIDE CE SĂ CUMPĂRAŢI, VIZITAŢI MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM! (RECOOP)

Atenţie: două trageri tradiţionale:

TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI
—1 ianuarie 1973
TRAGEREA SPECIALĂ PRONOEXPRES A REVELIONULUI
—3 ianuarie 1973

Cu prilejul Anului Nou, Administraţia de Stat Loto-Pronosport organizează două trageri tradiţionale: TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI din 1 ianuarie 1973, şi TRAGEREA SPECIALĂ PRONOEXPRES din 3 ianuarie 1973.

Pentru **Tragerea Specială Loto a Revelionului** lista de premii este foarte atractivă: autoturisme Dacia 1300 şi Moskvici 408/412, excursii în R. D. Germană şi la Paris, precum şi numeroase cîştiguri în bani de valoare fixă şi variabilă. Toate aceste premii se acordă în număr nelimitat. Duminică 31 decembrie este ultima zi pentru procurarea biletelor.

La **Tragerea Specială Pronoexpres a Noului An** puteţi cîştiga 1 autoturisme Dacia 1300 şi Fiat 850, excursii în Cehoslovacia, Iugoslavia şi Italia, mari premii în bani. Aceste premii se acordă în număr nelimitat.

Un bilet Loto sau Pronoexpres reprezintă un cadou care poate oferi cele mai mari satisfacţii.

Rubrică redactată de A. S. LOTO-PRONOSPORT

1 IANUARIE 1973 ATRIBUIE

- AUTOTURISME „DACIA 1 300" ŞI „MOSKVICI 408/412";
- EXCURSII ÎN R.D. GERMANĂ DE CÎTE 2 LOCURI;
- EXCURSII LA PARIS.
- PREMII ÎN BANI.

DUMINICĂ 31 DECEMBRIE 1972, ULTIMA ZI!

3 IANUARIE 1973 ATRIBUIE

- AUTOTURISME „DACIA 1 300" ŞI „FIAT 850";
- EXCURSII ÎN CEHOSLOVACIA PE RUTA: PRAGA—KARLOWI VARY
- EXCURSII ÎN IUGOSLAVIA ŞI ITALIA.
- PREMII ÎN BANI.
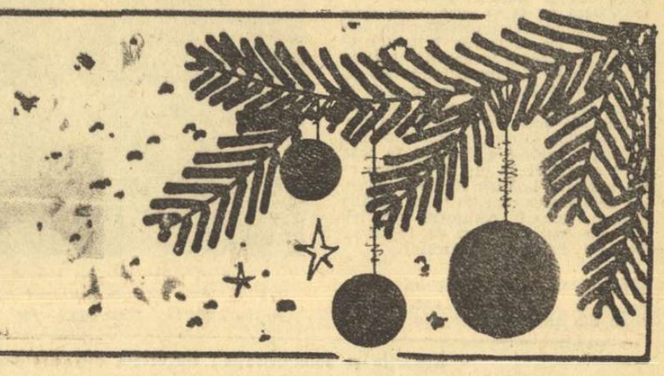
MARŢI 2 IANUARIE 1973, ULTIMA ZI!